

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvis man gennemførte det radikale system eller det socialdemokratiske system, så ville vi også få skattetænkere. Jeg tror næsten, vi ville få de samme mennesker, for det vil netop være den gruppe mennesker, der beskæftiger sig med denne øvelse.

Man harcelerer lidt over, at vi for at ned-sætte indkomstkatten vil forhøje moms. Denne harcelering synes jeg ikke er vel anbragt. Jeg synes også, synspunktet er forkert, når man kritiserer det. Vi har to måder at få indtægter på i dette samfund. Vi kan beskatte arbejde, produktivitet, opfindsomhed, initiativ og det, at man løber en risiko. Det er det, vi beskatter ved indkomstkattesystemet. Vi kan også beskatte forbrug, anvende den indirekte beskatning. Alt i alt viser det sig, at folk er meget mere tilfredse med eller mere tilbøjelige til at acceptere en forbrugsbeskatning, som man til en vis grad selv er herre over, end man er tilbøjelig til at acceptere en skat på arbejde. Skat på arbejde er efter min mening den dårligste beskatningsform, man har, og jeg synes, det er en rimelig filosofi, som er regeringens filosofi, at vi skal lempe skatten på arbejde ved at overføre en del af skatten til skat på forbrug. Vi har altså valgt momssystemet, som er det mest effektivt virkende og det enkleste og det simpleste beskatningssystem i verden.

Det må give anledning til eftertanke, at vi i Danmark i statsskatter opkræver ca. 75 mia kr., og at vi i moms opkræver et næsten tilsvarende beløb. Vi har praktisk taget ingen problemer med moms. Vi har en del problemer med sort arbejde, men slet ikke i sammenligning med, hvad vi har af problemer med indkomstkatten. Denne forhøjelse af moms med 1 pct. om året over 3 år, samtidig med at der sker en forhøjelse af personfradraget efter den skitse, vi lægger frem, mener jeg derfor er absolut rimelig. Det er klart, at det vil virke forskelligt, men det betyder, at hvis vi tager moms og skat sammen, vil alle få skattelettelser. Nogle lidt mere og nogle lidt mindre.

Den store millimeterretfærdighed på dette punkt kan vi simpelt hen ikke gennemføre, fordi vi har et skattesystem, der har en progressiv kurve, som vi erstatter med en lige streg. Det giver nogle svingninger, sådan som det også fremgår af tallene, men hovedvægten ligger på mellemindkomsterne, de får de største procentvise skattelettelser, medens så

snart vi kommer op over de 160.000 kr., er skattelettelserne stærkt faldende procentvis, og i forhold til det, disse mennesker betaler i skat, er det jo meget, meget få procent og brøkdeler af procent, der kan være tale om i skattelettelser.

Man siger fra oppositionen: ja men regeringens skattereform duer ikke, fordi den ikke gør noget ved rentefradraget, og man siger, at ethvert menneske, der ved noget om skat, er klar over, at rentefradraget er den store skurk. Som jeg fik lejlighed til at sige under debatten, tror jeg, at det er en meget stærk forenkling og en stor misforståelse af rentefradragets funktion. Rentefradraget er i vidt omfang et fradrag, folk tager – ikke for at spare skat, men for at tjene penge og dermed forhøje skatten. Der er også nogle, der tager rentefradrag til forbrug, det er helt klart, men renteudgifter er for erhvervslivet en driftsudgift på samme måde som lønninger, husleje og andre ting. Man står over for nogle store vanskeligheder, hvis man skal gøre noget ved det.

Forholdet er her det enkle, at når rentefradraget misbruges, som det er blevet hævdet – og det bliver det nok i nogle tilfælde, det er klart – så er det et symptom på, at vores skattesystem er forkert. Nu skal man altså ikke gøre det igen, at man forsøger at fjerne symptomerne uden at fjerne årsagen. Årsagen til, at man har denne – som det bliver kaldt – fradragstænkning, ligger i de høje marginalskatte. Det er dér, vi har den egentlige skurk i vores skattesystem. Der findes ikke én form for skattetænkning i dette land, som jeg har kendskab til – og jeg har dog kendskab til en del gennem ministeriet – der findes ikke én form for skattetænkning, hvor det afgørende moment ikke er at bringe marginals-katten ned. Det er den høje marginalskat, der er skurken, og rentefradragsretten er et symptom i meget vidt omfang.

Jeg tror ikke, man gør sig helt klart, hvorledes rentefradragsretten fungerer. Hr. Lykke-toft brugte ordene plattenslagere og fidusmagere, der benytter sig af fradrag, og da rentefradragene er de største, må det være dem, han tænker på. Hr. Rahbæk Møller talte om hovedskurken i vores skattesystem. Jeg ved ikke, om de mennesker, der har satset deres tilværelse på en bolig, om de mennesker, der har satset deres tilværelse på at have et sommerhus, om de mennesker, der har lånt pen-